

“ମାନସିକ ସେବା ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମାମାନସକୁ ଆହୁରି ଦେବାର ସେବା କରିବା ସହିତ ବହୁତ କାଳର ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ସଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିଲେ ମାଳାର ଦାନା ହୋଇଯିବ”

ଆଜି ସନ୍ଦେହର ସାଗର ନିଜର ସନ୍ଦେହୀ ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ମନେ ପକାଇଲେ ମେରେ ବାବା ଆଜାଓ, ତେଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋର ସନ୍ଦେହୀ ପିଲାମାନେ, ସନ୍ଦେହ ଭିତରେ ଏଭଳି ଆକର୍ଷଣ ରହିଛି, ଯାହାକି ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ବାବାଙ୍କୁ ନିଜର କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ବାବା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନକୁ ମୋର ସନ୍ତାନ କହି ନିଜ ଭିତରେ ମିଶାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହା ବଡ଼ ଚମତ୍କାର ଅଟେ, ଯାହାକି ପିଲାମାନେ କହିଲେ ମେରେ ବାବା ତେଣୁ ଏହି ମୋର ଶବ୍ଦ ଭିତରେ ଏତେ ସନ୍ଦେହ ଭରି ରହିଛି ଯାହାକି ବାବା ମଧ୍ୟ କହିଲେ ମେରେ ବରତେ, ତେବେ ସନ୍ଦେହ କ’ଣରୁ କ’ଣ କରି ଦେଉଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନର ମସ୍ତକରେ ଅଜ୍ଞ ସନ୍ଦେହର ତରଙ୍ଗ ଉଠିବାରେ ଲାଗିଛି, ଏହାକୁ ଦେଖି ବାପଦାଦା ହର୍ଷିତ ହେଉଛନ୍ତି । ସନ୍ଦେହ ହିଁ ହୃଦୟକୁ ଆପଣାର କରିବାର ସାଧନ ଅଟେ । ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ଭିତରେ ଅଜ୍ଞ ସନ୍ଦେହର ତରଙ୍ଗ ଉଠୁଥିବାର ଦେଖି ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି ।

ଏବେ ଏବେ ୫ ମିନିଟ୍ ପାଇଁ ବାପଦାଦା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଭିଲି କରାଉଛନ୍ତି । ନିଜର ମାନସିକ ଶକ୍ତି ବା ସଂକଳ୍ପ ଶକ୍ତି ଦ୍ଵାରା ସାରା ସୃଷ୍ଟି ଭିତରେ ଯେଉଁମାନେ ବି ତୁମର ଭକ୍ତ ଅଛନ୍ତି ବା ଅନେକ ଦୁଃଖୀ ଅଶାନ୍ତ ଆତ୍ମାମାନେ ଅଛନ୍ତି, ତୁମକୁ ମନେପକାଉଛନ୍ତି, ହେ ଆମର ପୁରସ୍କାରମାନେ ଆମକୁ ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ହେଉ ପଛକେ ଟିକିଏ ଶାନ୍ତି ଦେଇ ଦିଅ, ଟିକିଏ ସୁଖର ଆହୁରି ଦେଇ ଦିଅ, ଆମକୁ ରକ୍ଷା କର.... ଏହିଭଳି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଏହିଠାରେ ବସି ପ୍ରକଟ କର, କ’ଣ ସେମାନଙ୍କର ଡାକରା ତୁମକୁ ଶୁଣାଯାଉଛି ତ, ରକ୍ଷା କର, ରକ୍ଷା କର..... ତେବେ ଏହିଭଳି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଜର ମାନସିକ ଶକ୍ତି ଦ୍ଵାରା ସୁଖ ଶାନ୍ତିର କିରଣ ପହଞ୍ଚାଅ । ଏହିଭଳି ମାନସିକ ସେବା ସାରାଦିନ ଭିତରେ ବାରମ୍ବାର କରୁଥାଅ କାହିଁକିନା ବାବାଙ୍କ ସହିତ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ଵ ସେବକ ଅଟ । ସାରାଦିନ ବାଣୀ ଦ୍ଵାରା ଯେପରି ସେବାର ନିମିତ୍ତ ହେଉଛି, ସେହିପରି ମଝିରେ ମଝିରେ ମାନସିକ ସେବା କରିବାର ମଧ୍ୟ ଅଭ୍ୟାସ କରିଚାଲ । ଏଥିରେ ତୁମ ନିଜର ମଧ୍ୟ ଲାଭ ରହିଛି କାହିଁକିନା ତୁମର ମନ ଯଦି ସର୍ବଦା ସେବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିବ ତେବେ ତୁମ ପାଖକୁ ମଝିରେ ମଝିରେ ମାୟା ଯେଉଁସବୁ ଫାଲତୁ ସଂକଳ୍ପ ବା ବ୍ୟସ୍ତ ସଂକଳ୍ପ ନେଇଆସୁଛି ସେଥିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଯିବ । ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡିବ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ବାପଦାଦା ପଚାରିଛନ୍ତି ସମସ୍ତେ କିପରି ଅଛ? ତେବେ କ’ଣ ଉତ୍ତର ଦେଉଛ? ପୁରୁଷାର୍ଥ ତ ଚାଲିଛି କିନ୍ତୁ କେବେ କେବେ.... ସଦାକାଳର ପୁରୁଷାର୍ଥ ହେଉନାହିଁ । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ଏବେ ପିଲାମାନଙ୍କର ଏହି ରେକର୍ଡ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ, ଏହି କେବେ କେବେ ଶବ୍ଦଟି ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଉ କ’ଣ ହୋଇପାରିବ? କେବେ କେବେ ଶବ୍ଦ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ? କ’ଣ ସମୟ ଆସିଲେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯିବ ? ଏବେ ହେଉଛି, ନିଶ୍ଚିତ ହେବୁ.... ଏହା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଏବେ ସଦାପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇପାରିବ? କାହିଁକି ଜାଣିଛ ? ସଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିବାର ଅଭ୍ୟାସ ମାୟାଜିତ୍, ମନଜିତ୍, ଜଗତଜିତ୍ ସଂସ୍କାରକୁ ଯଦି ବହୁତ ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ଜମା କରିଥିବ ତେବେ ଯାଇ ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ବହୁତ କାଳର ଅଭ୍ୟାସ ତୁମକୁ ବିଦୟା କରି ମାଳାର ଦାନ କରିଦେବ । ତୁମେ ପାସ୍ ଓଁଅ ଅନର ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପାଦନ ସହିତ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯିବ । କେବଳ ପାସ୍ ନୁହେଁ ପାସ୍ ଓଁଅ ଅନର । ତେବେ କୁହ ଏହିଭଳି ସାହାସ ଅଛି ତ ! ପାସ୍ ଓଁଅ ଅନର ତ ହେବ ନା ? ଯେଉଁମାନେ ଦ୍ଵାପର ଯୁଗଠାରୁ ଆଜି ପରମ୍ପରା ପୂଜ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ମାଳାର ଦାନା ହେଉଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ନିଜକୁ ମାଳାର ଦାନ କରିବାର ଶୂନ୍ୟ ସଂକଳ୍ପ ତ ଅଛି ନା !

ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିଦିନ ଅମୃତବେଳାରେ ନିଜର ମାଳାର ଦାନା ମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି ଏବଂ ବିଶେଷ ଭାବରେ ମିଳନ କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ନିଜକୁ ମାଳାର ଦାନା ମନେ କରୁଛ? । ଏମିତି ବି ୧୭ ହଜାର ମାଳା ମଧ୍ୟ ରହିଛି କିନ୍ତୁ ତାହାକୁ ତ ଦ୍ଵିତୀୟ ନମ୍ବର ମାଳାକୁ ତ ଯିବ ନା ! ତେବେ ବିଶେଷ ମାଳା ଯାହାକି ଗାୟନ ଏବଂ ପୂଜନ ଯୋଗ୍ୟ

ହେଉଛି ତାହା ପ୍ରଥମମାଳା ଅଟେ । ତେବେ ଆଜି ବାପଦାଦା ସେହି ଦାନା ମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଥିଲେ କାହିଁକି ନା ବରହମାବାବାଙ୍କ ସହିତ ବିଶେଷ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ସେହିମାନେ ହିଁ ହେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବରହମାବାବା ଆଜି ନିଜର ଏବେ ପରମ୍ପରାନ୍ତର ଚୀବର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତର ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ, ସିଂହାସନ ଉପରେ ତ ଦୁଇଜଣ ହିଁ ବସିବେ କିନ୍ତୁ ରାଜ୍ୟ କରିବାରେ ସାଥୀ ହେଉଥିବା ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ହିଁ ପ୍ରଥମ ମାଳା ଅଟେ । ତେଣୁ ନିଜେ ନିଜକୁ ଚେକ୍ କରିନେଉଛ ! ବାପଦାଦାଙ୍କ ସାଥରେ ତ ଯିବ କାହିଁକିନା ଏବେ ତୁମ ସମସ୍ତତାଙ୍କର ବାହୁଡା ଯାତରା ହେବ । ଯଦି ଯିବାକୁ ହିଁ ପଡିବ, ତେବେ ବାବାଙ୍କ ସାଥରେ ଯାଅ, ଏକା ଏକା ଯାଅନାହିଁ । ତେଣୁ ସାଥରେ ଯାଉଥିବା ପାଖାପାଖି ଦାନା କେଉଁମାନେ ହୋଇଥିବେ ? ଯେଉଁମାନେ ବହୁତ କାଳର ଚୀବର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ହୋଇଥିବେ । କେବଳ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ନୁହେଁ, କେବେ କେବେ ବାଲା ନୁହେଁ, ବହୁତ କାଳର ବାପ ସମାନ ସ୍ଥିତି ବାଲା ହିଁ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହେବେ । ତେବେ କ'ଣ ଭାରୁଛ ? ଚୀବର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଅଛି ତ? ଯେଉଁମାନେ ଭାରୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଚୀବର-ପୁରୁଷାର୍ଥୀର ଧାତିରେ ଅଛି ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । ଚୀବର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ, ବଡ଼ ହାତ ଉଠାଅ, ଛୋଟ ହାତ ଉଠାଉଛନ୍ତି, ଆରୁଛା, ବହୁତ ଉଠାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ଲମ୍ବା ହାତ ଉଠାଅ, ଛୋଟ ନୁହେଁ । ଆରୁଛା ।

ବାପଦାଦା ତ ପ୍ରତିଦିନ ପିଲାମାନଙ୍କର ଚାଟକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଅଧିକାଂଶ ପିଲା ଚୀବର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ କେବେ କେବେ ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟ ସେଥିରେ ଯୋଡି ଦେଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବାବା କାହିଁକି କହୁଛନ୍ତି, ଦୟାକରି ଧ୍ୟାନ ଦିଅ ? ସ୍ୱଳ୍ପସ୍ୱଳ୍ପ ସଂକଳ୍ପରେ ମଧ୍ୟ ହଲଚଲ ନ ହେଉ । ଅଚଳ, ଅଚଳ, ଶୁଦ୍ଧ ସଂକଳ୍ପଧାରୀ ବହୁତ ସମୟ ପରମ୍ପରାନ୍ତ ହେବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । କେତେକ ପିଲା ବହୁତ ମିଠାମିଠା ବାର୍ତ୍ତାଳାପ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ଅବା ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ ଠିକ୍ ସମୟରେ ପରସ୍ପର ହୋଇଯିବୁ କାହିଁକି ନା ସମୟ ଯେତେଯେତେ ପାଖେଇ ଆସୁଥିବ, ଦୁନିଆର ଅବସ୍ଥା ହଲଚଲ ହେବାକୁ ଲାଗିଲେ ବୈରାଗ୍ୟ ତ ଆପେ ଆପେ ଆସିଯିବ । କିନ୍ତୁ ତୁମର ଚୀବର କିଏ ହେଲା ? ସମୟ ନା ବାବା ? ସମୟ ତ ତୁମର ରଚନା ଅଟେ, ତେଣୁ ବାବା ତୁମକୁ ଏବେ ସଂକେତ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ବହୁତ ସମୟର ଚୀବର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ହିଁ ଅନ୍ତ ସମୟରେ ସମ୍ପାଦନ ସହିତ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ କରାଇଦେବେ । ପାସ ତ ସମସ୍ତେ ହେବେ କିନ୍ତୁ ପାସ୍ ଓଁଅ ଅନର ହେବା ପାଇଁ ବହୁତ ସମୟର ଲଗାତାର ଚୀବର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ବାଲା ଆବଶ୍ୟକ ସେଥିପାଇଁ ଆଜିର ତାରିଖକୁ ନୋଟ୍ କରିଦିଅ, ଏବେ ମଧ୍ୟ କେବେ କେବେ, କିଛି କିଛି, ହୋଇ ହିଁ ଯିବୁ, କରି ହିଁ ଦେବୁ..... ଏହି ଶବ୍ଦ ଗୁଡିକ ଯେପରି ଆଗକୁ ନ ବାହାରୁ । ପିଲାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବାବାଙ୍କର ସ୍ନେହ ତ ସଦାସର୍ବଦା ରହିଛି । ଶେଷ ଦାନା ଉପରେ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କର ସ୍ନେହ ଅଛି । କାହିଁକି ଜାଣିଛ ? ଦିଲ୍ଲର ସହିତ ମେରା ବାବା ତ କହିଛି ନା, ଆଜିର ବଡ଼ ବଡ଼ ରୁଦ୍ଧିବାୀ ଆତ୍ମମାନେ ମେରା ବାବା କହି ପାରୁନାହାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେ ମେରା ବାବା ବୋଲି ତ କହୁଛି ସେଥିପାଇଁ ବାବାଙ୍କର ସ୍ନେହ ତାହା ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ପିଲାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ନେହ ତ ବାବାଙ୍କର ସବୁ ସମୟରେ ରହିଛି, ଶେଷ ସମୟ ପରମ୍ପରାନ୍ତ ମଧ୍ୟ ରହିବ ଏବଂ ଶେଷ ନମ୍ବରର ପିଲା ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ରହିବ । ତେବେ ଏହି ସ୍ନେହ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କର କରି ଦେଇ, ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ଏକଥା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ସ୍ନେହ ତ ଅଧିକାଂଶ ପିଲାଙ୍କର ରହିଛି ଏବଂ ରହିବ ମଧ୍ୟ କିନ୍ତୁ କେବଳ ସ୍ନେହ ନୁହେଁ, ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ । ଚୀବର ପୁରୁଷାର୍ଥ ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ।

ବାପଦାଦାଙ୍କର ତ ପିଲାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା ଅଛି ନା ତେଣୁ ଏବେ ଠାରୁ ହିଁ ଏହି ଭଳି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପଦ୍ମାପଦ୍ମଗୁଣା ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି, ବାଃ ପିଲାମାନେ ବାଃ । ସାହସୀ ଅଟ । ତୁମମାନଙ୍କ ସାହସ ସହିତ ବାବାଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ତ ନିଶ୍ଚିତ ରହିବ । ଏବେ ଆଉ ଗୋଟିଏ କଥା କର । ନିଜର ମନକୁ ବ୍ୟସ୍ତ ରଖିବା ପାଇଁ, ବାବା ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ କହିଛନ୍ତି ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ଷ୍ଟପ୍, ମୁଁ ବିନ୍ଦୁ ଅଟେ, ବିନ୍ଦୁ ଲାଗାଇବାକୁ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତତାକୁ ବିନ୍ଦୁ ରୂପରେ ଦେଖିବାକୁ ହେବ । ଯଦି ବିନ୍ଦୁକୁ ହିଁ ଦେଖିବ ତେବେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସଂକଳ୍ପ, ଚାଲିବ ହିଁ ନାହିଁ । ମାନସିକ ସେବା ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦିଅ, ଏତେ ସବୁ ଦୁଃଖୀ ଆତ୍ମମାନେ ଯେଉଁମାନେ କି ଚିତ୍କାର କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ କିରଣ ଦେବାର ସେବାରେ ମନକୁ ଅଧିକ ଲଗାଅ କାହିଁକି ନା ମାନସିକ ସେବା ବହୁତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସେବା ଅଟେ । ଦୁଃଖୀ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଲାଭ ହେବ ଏବଂ ତୁମ ନିଜର ମଧ୍ୟ ଲାଭ ହେବ । ଏଥିରେ ତବଳ ଫାଇଦା ରହିଛି । ଯେପରି ବାଣୀ ଦ୍ୱାରା ସେବା କରୁଛ ଏବଂ ସେବାର ବୃଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ ହେଉଛି, ଦିଲ୍ଲର ସହିତ କରୁଛନା, ସଂଖ୍ୟା ମଧ୍ୟ ବଢି ଚାଲିଛି, ସେଣ୍ଟ ମଧ୍ୟ ବଢି ଚାଲିଛି । ତେବେ ବାଣୀର ସେବା ଅଧିକାଂଶ ପିଲାଙ୍କର ଠିକ୍ ଅଛି । ସମସ୍ତତାଙ୍କର ନୁହେଁ, ଅଧିକାଂଶ ପିଲାଙ୍କର ଠିକ୍ ଅଛି । ସେହିପରି ଏବେ ବିଶେଷ କରି ମନ ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଆଞ୍ଜୁଳି ଦେବାର

ସେବା କରିଚାଲ । ମନକୁ ଫିରି ରେ ଛାଡ଼ ନାହିଁ । କୌଣସି ନା କୌଣସି ସେବାରେ ମନଦ୍ଵାରା ଶକ୍ତି ଦେବାର, ମୁଖ ଦ୍ଵାରା ବାଣୀର ସେବା, କର୍ମ ଦ୍ଵାରା ଗୁଣର ସେବା, ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କରେ ଖୁସି ଦେବାର ସେବା, ଏଭଳି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସେବାଗୁଡ଼ିକରେ ମନକୁ ବ୍ୟସ୍ତ ରଖ, କାହିଁକିନା ସାରା ବିଶ୍ଵରେ ସର୍ବଗ୍ରେଷ୍ଠ ଧନ୍ୟବାଦ ଆତ୍ମାମାନେ କିଏ ? ତୁମେମାନେ ହିଁ ଅଟ ନା ! ତୁମକୁ କେତେ ସମ୍ପଦ ମିଳିଛି ? ତେଣୁ ସବୁ ପ୍ରକାରର ସମ୍ପଦ ଦ୍ଵାରା ସେବା କର । ସମ୍ପଦକୁ ଯେତେ ଯେତେ ସେବାରେ ଲଗାଇବ, ସେତେ ସେତେ ବଢ଼ି ଚାଲିବ, ସେଥିପାଇଁ ଏବେ ଯେପରି ନିଜର ସେବା ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେଉଛ, ସେହିପରି ଦୁଃଖୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ନିଜର ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ମାନସିକ ଶକ୍ତି ଦ୍ଵାରା କିରଣ ଦେବାର ସେବାରେ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ଵ ଦେଇ ସାରାଦିନ ଭିତରେ କିଛି କିଛି କର, କାରଣ ସେମାନେ ବହୁତ ଚିତ୍କାର କରୁଛନ୍ତି, କ’ଣ ତୁମକୁ ଶୁଭୁନାହିଁ କି ? ଅଧିକାଂଶ ଘରେ କିଛି ନା କିଛି ଦୁଃଖର କାରଣ ରହିଛି । ଏହିଭଳି ଦୁଃଖୀମାନଙ୍କୁ ସୁଖ ଦେବାବାଲା କିଏ ? କୁହ, କିଏ ଦେବ ? ତୁମେମାନେ ହିଁ ଅଟନା ! ତେଣୁ ଏହି ମାନସିକ ସେବାକୁ ସାରା ଦିନ ଭିତରେ ଚେକ୍ କରୁଥାଅ - କେତେ ସମୟ କରିଲି ? ଯେପରି ନିଜ ପାଇଁ ସମୟ ଦେଉଛ, ସେହିପରି ମାନସିକ ସେବାରେ କେତେ ସମୟ ଦେଲି ? ଦୟାକୁ ତ ଅଟ ନା । ତେଣୁ ଦୁଃଖୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୟା କର । ତୁମମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଗୀତ ମଧ୍ୟ ଅଛି ନା, ହେ ମାତା ପିତା ଦୁଃଖୀ ମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୟାକର । ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ବହୁତ ଚିତ୍କାର ଶୁଣିବାକୁ ପଡ଼ୁଛି, ତୁମମାନଙ୍କୁ କମ୍ ଶୁଭୁଛି କିନ୍ତୁ ଏବେ ଶୁଣ । ସେମାନେ ଆଉ କେଉଁଠିକି ଯିବେ, ତୁମର ତ ଭାଇଭଉଣୀ ଅଟନ୍ତି ନା । ତେଣୁ ନିଜର ମଧ୍ୟ ଫାଇଦା କର, ମନକୁ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟସ୍ତ ରଖ ଏବଂ ଦୁଃଖୀମାନଙ୍କର ଦଃଖ ହରଣ କର । ତାଙ୍କର ଅନ୍ତର ଚିତ୍କାର କରୁଛି । ବାପଦାଦା ତ ଶୁଣୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇ ଦେଉଛନ୍ତି ହେ ମୋର ସିଲିଲେଖ, ଗେହଲୀ ସନ୍ତାନମାନେ ଏବେ ଦୟାକୁ ରୂପ ଧାରଣ କର । ନିଜର ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାର ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ପରସ୍ପରର ସହଯୋଗୀ ହୁଅ । ଚାହେଁ ଯେପରି ବି ସଂସ୍କାର ହୋଇଥାଉ କିନ୍ତୁ ତୁମର କାମ କ’ଣ ? ତା’ର ସଂସ୍କାର ସହିତ ସଂଘର୍ଷ କରିବା ବା ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସଂସ୍କାରର ସଂଘର୍ଷଠାରୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ? ତୁମର ମଧ୍ୟ ଉପାଧି ଅଛି ନା ଦୁଃଖ ହରତ୍ତା ସୁଖ କରତ୍ତା । ବାବାଙ୍କର ସାଥି ଅଟ ନା । ବାବାଙ୍କର ସାଥି ହୋଇ କ’ଣ ସଂକଳ୍ପ କରିଛ ? ଏହି ବିଶ୍ଵକୁ ଦୁଃଖ ଅଶାନ୍ତିରୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ସୁଖ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ, କରିବ ନା ! ହାତ ଉଠାଅ, କରିବ ତ ? ନା କେବଳ ଦେଖୁଥିବ, ହେଉଛି ତ.... ନା, ଏବେ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଚାହେଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମା ହେଉ ବା କେହି ବି ହୋଇଥାଉ, କେବଳ ଦେଖ ନାହିଁ, ଏଇଆ ସବୁ କରୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବାଣୀ ଏବଂ ମାନସିକ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା ପରିବର୍ତ୍ତନ କର, କ’ଣ କରିବା ଭିତ୍ତି ନୁହେଁ କି ? ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ଶୁଣିବାକୁ ମିଳୁଛି ଯେ - ଆମେ ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦେଇଛୁ, ଯଦି ଜଣାଇ ଦେଇଛ ତେବେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ଚାଲ, ତା’ ପରେ ବାପଦାଦା ଏବଂ ତାଙ୍କର ସାଥୀ ମୁରବୀ ପିଲାମାନେ ଏବଂ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥିବା ପିଲାମାନେ ଦାୟୀ ହେବେ । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ନିଜର ମନକୁ ବ୍ୟସ୍ତ ସଂକଳ୍ପ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ଏବେ ଦୁଃଖୀମାନଙ୍କୁ ଚାହେଁ, ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୁଅନ୍ତୁ ବା କେହି ବି ହୁଅନ୍ତୁ, ହଲ୍ତଲରେ ଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସହଯୋଗ ଦିଅ । ସହଯୋଗୀ ହୁଅ । ଆରହ୍ନା ।

ନୂଆ ନୂଆ ପିଲାମାନେ ଯେଉଁମାନେ ପରଥମଥର ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ୧୦ ମିନିଟ୍ କାମ କରିବାକୁ ହେବ । ତେଣୁ ସମୟକୁ ଟିକିଏ ବି ବ୍ୟବହାର ନଷ୍ଟ କରନାହିଁ, ପୂରା ଧ୍ୟାନ ଦିଅ । ନିଜର ପୁରୁଷାର୍ଥକୁ ଡାକି କରି ଯେତେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାକୁ ଚାହଁବ ବଢ଼ିପାରିବ, ଏହା ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସବୁ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ତରଫରୁ, ବାବାଙ୍କ ତରଫରୁ ଶୁଭଭାବନା ଏବଂ ଶୁଭକାମନା ଦିଆଯାଉଛି । ଆରହ୍ନା ! (ସବୁ ମଧୁବନବାଲା ଉଠ) ମଧୁବନବାଲା ଯଦି ନଥା’ନ୍ତେ ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କର ଆତିଥ୍ୟ କିଏ କରିଥା’ନ୍ତେ । ଆରାମରେ ଆସୁଛ, ଖାଉଛ, ପିଉଛ, ସତେଜ ହେଉଛ ତେଣୁ ମଧୁବନ ବାଲାଙ୍କ ପାଇଁ ତାଲି ବଜାଅ । ବାପଦାଦା ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଜାଗା କମ୍ ଥିବା କାରଣରୁ ମଧୁବନ ବାଲାଙ୍କୁ ଟିକିଏ ଦୂରରେ ବସି ଶୁଣିବାକୁ ପଡ଼ୁଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ସେବା ଅଟେ । ମଧୁବନ ବାଲାଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ମଧ୍ୟ ସେବା ଅଟେ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସୁଖ ଦେବା, କାରଣରୁ ସୁଖଦାତା ହୋଇଗଲା ନା । ତେଣୁ ମଧୁବନ ବାଲାଙ୍କର କାମ ହେଲା ସୁଖ ଦେବା ଏବଂ ସୁଖ ନେବା କିହିଁକି ନା ଯେଉଁମାନେ ବି ଆସୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଅନୁଭବରୁ ତୁମେମାନେ ଅନୁଭବ ଶୁଣାଉଛ ଏବଂ ସେହି ଅନୁଭବରୁ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ଦୁଇଜଣଙ୍କର ଫାଇଦା ହୋଇଯାଉଛି, ତେବେ ଫାଇଦା ଅନେକ ତ ହେଉଛି କିନ୍ତୁ ସମୟ କମ୍ ଥିବା କାରଣରୁ କମ୍ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ତେବେ ମଧୁବନ ବାଲାଙ୍କର ଉପାଧି କ’ଣ ହେଲା ? ସୁଖ ଦେବା, ସୁଖ ନେବା । ସୁଖଦାତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ, ତେଣୁ ନିଜର ପିତାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରୁଛ । ଆରହ୍ନା !

ଏବେ ଯେଉଁମାନେ ଆସିଛ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଯେଉଁମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ମୁରଲୀ ଶୁଣୁଛନ୍ତି, କେହି କେହି ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି ମୁରଲୀ ଶୁଣୁନାହାନ୍ତି, ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । କେହି ନାହାନ୍ତି, ଆର୍ଛା ! ଯେଉଁମାନେ ପଢୁନାହାନ୍ତି କି ଶୁଣୁନାହାନ୍ତି ସେମାନେ ଉଠ । ଅଳ୍ପ ଅଛନ୍ତି । କିଛି କଥା ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏବେ ଯେତିକି ବି ସମସ୍ତ ମିଳୁଛି ସେଥିରେ ବାବାଟ୍ଟଙ୍କର ମହାବାକ୍ସ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପଢ଼ ବା ଶୁଣ । ପରମଧାମରୁ ବାପଦାଦା ଆସୁଛନ୍ତି , ସୁକ୍ଷ୍ମ ବଚନରୁ ବରହମାବାବା ଆସୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଏଠାକୁ ଆସି ମହାବାକ୍ସ ଉଚ୍ଚାରଣ କରୁଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ମୁରଲୀ କେବେ ବି ଗୋଟିଏ ଦିନ ବି ମିସ୍ କରିବାର ନାହିଁ, ଯଦି ମିସ୍ କରିବ ତେବେ ବାପଦାଦାଙ୍କର ହୃଦୟ ସିଂହାସନ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ମିସ୍ ହୋଇଯିବ, ସେଥିପାଇଁ ଯେଉଁମାନେ ବି ମୁରଲୀ ମିସ୍ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ଭାବନତୁ ଯେ ଆମେ ତିନୋଟି ସିଂହାସନର ମାଲିକ ନୁହେଁ, ଦୁଇଟି ସିଂହାସନର ମାଲିକ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଯଥା ଶକ୍ତି ହିସାବରେ ହେବୁ । ସେଥିପାଇଁ ମୁରଲୀ, ମୁରଲୀ, ମୁରଲୀ, କାହିଁକିନା ମୁରଲୀରେ ପ୍ରତିଦିନ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମିଳିଥାଏ । ଚାରୋଟି ଯାକ ବିଷୟ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମିଳିଥାଏ । ତେଣୁ ପ୍ରତିଦିନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମିଳିବା ଦରକାର ନା ! ତେବେ ଯେଉଁମାନେ ବି ମିସ୍ କରୁଥିବ, କାରଣେ, ଅକାରଣେ ସେମାନେ ନିଜ ନିଜର ବ୍ୟସ୍ତତା କର କିପରି ମୁରଲୀ ଶୁଣିବୁ । କୌଣସି ନା କୌଣସି ସୁବିଧା ନିଜ ପାଇଁ କର । ଆଜି କାଲି ବିଦ୍ଵାନ୍ର ସାଧନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ତୁମ ପାଇଁ ହିଁ ବାହାରିଛି । ବରହମାବାବାଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶତା ହେବାର ୧୦୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ଏହି ବିଦ୍ଵାନ୍ ବାହାରିଛି । ତୁମମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟସ୍ଥ କାମରେ ଆସିବ ସେଥିପାଇଁ ତା'କୁ କାମରେ ଲଗାଅ, ଫାଇଦା ଉଠାଅ । ଆର୍ଛା- ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ବସିଥିବା ବା ଯେଉଁଠି ବି ଶୁଣୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ଆନ୍ତରିକ ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ନମସ୍କୃତେ ।

ସେବାର ପାଳି ଯୁ.ପି.,ବନାରସର ଅଟେ:- ଯୁ.ପି. ସହିତ ବରହମାବାବାଙ୍କର ଏବଂ ଜଗଦମ୍ବାଟ୍ଟଙ୍କର ବହୁତ ସ୍ନେହ ଥିଲା । ବରହମାବାବା ଯେତେଥର ଯୁ.ପି.କୁ ଆସିଛନ୍ତି ସେତିକି ଥର ବମ୍ବେକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଆସିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଯୁ.ପି.କୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଆସିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ବରହମାବାବାଙ୍କର ପାଦ ପଡ଼ିଛି ସେହି ସ୍ଥାନ କେତେ ଭାଗ୍ୟବାନ ଅଟେ । ଲକ୍ଷନଭ ଏବଂ କାନପୁର ଉଭୟ ଏହି ଭାଗ୍ୟର ଅଧିକାରୀ ଅଟନ୍ତି । ବମ୍ବେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଅଧିକାରୀ ହୋଇଛି କିନ୍ତୁ ଏବେ ଯୁ.ପି.ର ପାଳି । ପ୍ରତ୍ୟେକ୍ଷ ଭାବରେ ମା' ଏବଂ ବାବାଙ୍କର ଶିକ୍ଷାର ବୁନ୍ଦା ଯୁ.ପି.ରେ ପଡ଼ିଛି । ଏବେ ଯୁ.ପି. ଆଗକୁ କ'ଣ କରିବ ? ବାଣୀ ଦ୍ଵାରା ମେଲା ଗୁଡ଼ିକରେ ସେବା ତ କରୁଛ କିନ୍ତୁ ବରତ୍ତମାନର ସମସ୍ତ ଅନୁସାରେ ବାପଦାଦା ଯେଉଁକଥା କହି ଆସିଛନ୍ତି ଯାହାକୁ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥ କରିଛ, ଉଚ୍ଚତରାଧିକାରୀ ଏବଂ ନାମୀଗ୍ରାମୀ ମାଲକ୍, ତେବେ ନାମୀଗ୍ରାମୀର ଅର୍ଥ ଏହା ଅଟେ ଯେ ସେମାନଙ୍କର କହିବାର ପ୍ରଭାବ ଶୁଣିବାବାଲାଙ୍କ ଉପରେ ପଡୁଥିବ, ଏହି ଭଳି ମାଲକ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର । ସେହିଭଳି ଉଚ୍ଚତରାଧିକାରୀମାନଙ୍କର ଗୁପ୍ତ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସବୁ ସେଣ୍ଟରମାନଙ୍କରେ ରହିବା ଦରକାର । ତେବେ ଯୁ.ପି.ରେ କେତେ ସେଣ୍ଟର ଅଛି, ବହୁତ ଅଛି ନା ! ତେବେ ସେତିକି ଉଚ୍ଚତରାଧିକାରୀ ଆତ୍ମା ବାହାରିବା ଦରକାର । ହିସାବ କରିବ, କେତେ ସେଣ୍ଟର ଅଛି ଏବଂ କେତେ ଜଣ ଉଚ୍ଚତରାଧିକାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଟ୍ରାରିସ୍ କ୍ଵାଲିଟୀର ଆତ୍ମା ବାହାରିଛନ୍ତି ? ଏବଂ ଯେତିକି ହେବା ଦରକାର ସେତିକି ବାହାରି ସାରିଛନ୍ତି ନା ବାହାର କରିବାକୁ ପଡିବ? ଯଦି ବାହାର କରିବାକୁ ପଡିବ, ତେବେ ସମସ୍ତ ଉପରେ କୌଣସି ଭରସା ନାହିଁ । ତେଣୁ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ଟ୍ରାରିସ୍ ଏବଂ ମାଲକ୍ ବାହାର କର ଯେଉଁମାନଙ୍କର କଥା ଶୁଣି ଅନେକ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଭାଗ୍ୟର ରେଖା ଖୋଲିଯିବ କାହିଁକି ନା ତୁମେମାନେ ତ ବହୁତ ସେବା କରିଲଣି, ଯେଉଁମାନେ ପୁରୁଣା ଅଟନ୍ତି, ସେମାନେ ତ ବହୁତ ସେବାକରି ସାରିଲେଣି, ଏବେ ସେବା କରାଅ । କରିବାବାଲାଙ୍କୁ ବାହାରକର । କରିପାରିବ ନା! ଟୀରମାନେ ହାତ ଉଠାଅ! ଆର୍ଛା ! ଟୀରମାନେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏତିକି ଜଣଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେଣ୍ଟର ଚାହେଁ ଛୋଟ ହୋଇଥାଉ କି ବଡ଼ ହୋଇଥାଉ, ଯଦି ସେଣ୍ଟର ଗୁଡ଼ିକର ତାଲିକାରେ ଅଛନ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ନିଜର ପୁରମାଣ ଦେବାକୁ ହେବ, କାହିଁକି ନା ସମସ୍ତ ଉପରେ କୌଣସି ଭରସା ନାହିଁ, କେବେ ବି କିଛି ବି ହୋଇଯାଇପାରେ, ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ଯେଉଁସବୁ ଜୋନ୍ ଗୁଡ଼ିକ ଏଠାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଆସି ବି ନାହାନ୍ତି, ସବୁ ଜୋନ୍‌କୁ ଏହି କଥା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଏବେ ଆଗକୁ ବଢ଼ । କ୍ଲାସ ଗୁଡ଼ିକ ତ ବହୁତ ହେଉଛି, ସଂଖ୍ୟା ମଧ୍ୟସ୍ଥ ବଢ଼ି ବଢ଼ି ଚାଲିଛି କିନ୍ତୁ ଏବେ ନିମିତ୍ତ ହେବାବାଲାଙ୍କୁ ତିଆରି କର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି, ସବୁ ଜୋନ୍‌ରେ ଏଭଳି ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ କି ନିମିତ୍ତ ହୋଇପାରିବେ, ତେଣୁ ଯୁ.ପି. ବାଲା ପ୍ରଥମେ ତ ଉଚ୍ଚତମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କର, ଉକ୍ତ ବୋଲାଉଥିବା ଆତ୍ମା ଯଦିଓ ଅଳ୍ପ ଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ଉକ୍ତର ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଅ । ବିଚରା ବହୁତ ମେହନତ କରୁଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜର

ପୁରୁଷାରଥରେ ଆଗକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ବଢୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏବେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଆହୁରି ବଢିବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ଅଛି । କରୁଛ ମଧ୍ୟସ୍ଥ, ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ କରୁନାହିଁ । କରୁଛ ନିଶ୍ଚିତ କିନ୍ତୁ ଆଉ ଟିକେ ବେଗକୁ ବଢାଅ । ଭଲ ଅଟ ଏବଂ ଭଲ ସେବା ମଧ୍ୟସ୍ଥ କରୁଛ । ସବୁ ଦାଦୀମାନେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । ପାଣ୍ଡବମାନେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ କେତେ ଆସିଛନ୍ତି, ପାଣ୍ଡବ ମାନେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ କମ୍ ନୁହନ୍ତି । ଏଭଳି କିଛି ସେବା ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଅଛି, ଯାହାକୁ ପାଣ୍ଡବମାନେ ହିଁ କରିପାରିବେ, ସେଥିପାଇଁ ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ବାପଦାଦା ଏବଂ ସମସ୍ତ ମଧୁବନବାସୀ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଆରୁଛା !

ବରଦାନ:- “ବୁଦ୍ଧି ରୂପକ ପାଦକୁ ମର୍ଯ୍ୟସ୍ଥାଦାର ସୀମା ରେଖା ଭିତରେ ରଖୁଥିବା ସର୍ବ ପ୍ରାପ୍ତି ସମ୍ପଦନ୍ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆତ୍ମା ଭବ” ।

ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ନିଜର ବୁଦ୍ଧି ରୂପକ ପାଦକୁ ଟିକିଏ ବି ମର୍ଯ୍ୟସ୍ଥାଦାର ସୀମା ଭିତରୁ ବାହାରକୁ ବାହାର କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନେ ଚେଲିଲା ସନ୍ତାନ ହେବା ସହିତ ଭାଗ୍ୟସ୍ଥାନ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ କେବେ କୌଣସି ବି ବିଘ୍ନ ଅଥବା ତୋଫାନ, ଦୁଃଖ ବା ଉଦାସୀ ଆସିପାରିବ ନାହିଁ । ଯଦି ଆସୁଛି ତେବେ ବୁଝି ନେବା ଦରକାର ଯେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ବୁଦ୍ଧି ରୂପକ ପାଦ ମର୍ଯ୍ୟସ୍ଥାଦାର ସୀମାଠାରୁ ବାହାରକୁ ବାହାର କରିଛ । ସୀମାଠାରୁ ବାହାରକୁ ବାହାର କରିବା ଅର୍ଥ ଭିକାରୀ ହେବା, ସେଥିପାଇଁ କେବେ ବି ଭିକାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ମାଗିବାବାଲା ନୁହେଁ, ସର୍ବଶକ୍ତିସମ୍ପଦନ୍ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୁଅ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ୍:- ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବଦା ନ୍ୟାୟ ଏବଂ ବାବାଞ୍ଚକର ପ୍ୟାୟା ଅଟନ୍ତି ସେମାନେ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିଥାଆନ୍ତି ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବସ୍ଥିତ ଇଶ୍ଵାର:- ଅପବିତ୍ରତାର ବୀଜକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସମାପ୍ତ କରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଵଚ୍ଛ ହୁଅ । ଦୃଢତା ହିଁ ସଫଳତାର ଚାବି କାଠି ଏବଂ ସଫଳତା ତୁମମାନଙ୍କର ଜନମସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର, ସେଥିପାଇଁ ଦୃଢତାକୁ କାମରେ ଲଗାଅ, ବେପରୁଆ ହୁଅ ନାହିଁ, ହୋଇଯିବ, କରିଦେବି... ଏଭଳି ଭାବ ନାହିଁ । ଦୃଢ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା ମନର ବ୍ଧର୍ଥ ସଂକଳ୍ପକୁ ସମାପ୍ତ କରି ବିଜୟୀ ହୁଅ ।